

UvA-DARE (Digital Academic Repository)

De auteur zij met ons : cognitief psychologische studie naar de ervaring van de toeschouwer bij het waarnemen van een auteursfilm

van der Pol, G.W.

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

van der Pol, G. W. (2009). De auteur zij met ons : cognitief psychologische studie naar de ervaring van de toeschouwer bij het waarnemen van een auteursfilm. Amsterdam.

General rights

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations

If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please Ask the Library: <https://uba.uva.nl/en/contact>, or a letter to: Library of the University of Amsterdam, Secretariat, Singel 425, 1012 WP Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

Met dank aan

Toen Patricia Pisters het motto “I’m looking at the river, but I’m thinking of the sea” voor de eerste keer las, constateerde ze dat die aanhef op alle mogelijke manieren op dit proefschrift van toepassing was. Tijdens al het werk aan dit proefschrift leek het steeds te gaan over alles behalve het schrijven ervan, en wanneer ik dan eindelijk aan het schrijven was, had ik voortdurend de neiging om meer over een andere bladzijde te schrijven dan over de bladzijde voor me.

Uiteindelijk is niet alleen het motto, maar zelfs de volledige tekst te lezen als een samenvatting van het hele project. Als er iets is dat ik in de afgelopen zeven jaar geleerd heb, dan is het wel het vertrouwen - *trust* - vinden bij andere mensen, en bij mezelf.

Het proefschrift was er nooit gekomen als Thomas Elsaesser zich in eerste instantie niet had ingezet om voor mij een aanvangsbeurs bij Asca te bemachtigen. In de schijnbaar lastige jaren die volgden, heb ik doorgezet door het vertrouwen dat ik voelde bij heel veel vrienden en collega’s. Ik ben hen daar dankbaar voor. Het voert te ver om iedereen hier te noemen. Enkelen wil ik met name noemen, zonder daarmee de anderen te kort willen doen:

Charles Forceville en Wim Staat (mijn werkburen), bij wie ik altijd een gewillig oor vond, en die me met raad en daad bijstonden.

Ed Tan, wiens wijze raad en adviezen me zeer ter harte gingen, maar die ik niet in het juiste tempo kon opvolgen.

Iedereen met wie ik een werkkamer gedeeld heb: Joke Hermes, Jaap Kooijman, Erik Laeven, Patricia Pisters, Willem Pool, Judith Tromp, en Mariette Wolf. En natuurlijk mijn huidige kamergenoot Emiel Martens, bij wie ik dagelijks veel steun vind.

Alle leden van de promotie-commissie dank ik voor hun bereidheid mijn proefschrift aandachtig te lezen. José van Dijck dank ik voor de steun die ze, in verschillende functies, dit project is blijven geven.

Tijdens het schrijven van dit proefschrift moest ik een balans zien te vinden tussen onderwijs geven en onderzoek doen. Dat was niet altijd even gemakkelijk, vooral omdat die twee taken op institutioneel niveau als tegengestelden worden benaderd, en ik ze, als mens, als ‘elkaar aanvullend’ beschouw. Mijn enthousiasme in het lesgeven, het samenwerken met collega’s in zoveel verschillende vakken en het plezier van zoveel studenten in onze studie is zonder enige twijfel een essentiële basis voor mijn onderzoek.

‘Vertrouwen’ begon natuurlijk al veel eerder, ver voor dit proefschrift, bij mijn ouders An en Rien, mijn broers Eric en Marco, en hun partners en gezin. Belangrijk is ook het verbond dat ik voel met mijn ‘festival’ filmvrienden van oudsher: Rob van der Griend, Gert Raatgeep, Rolien Raatgeep, Pieter Paul Brouwer en Joop van der Vaart.

Met mijn paranimfen Marc Adang en André Waardenburg deel ik heel veel, we hebben dezelfde dwarse kijk op de wereld, we hebben moeite met dogmatische systemen, en we hebben een zelfde ongekend optimisme dat ons verder helpt.

In het hele lange traject (al lijkt het langer dan het is: binnen een niet-exacte wetenschap als geesteswetenschap wordt 7 jaar x 40% oneindig veel langer gevonden dan 4 jaar x 100%) zijn een paar mensen die ik speciaal wil noemen omdat ze me van begin tot eind tot steun en hulp geweest:

Mijn coach Lisette Cohen, die me op cruciale momenten veel helderheid over mezelf bood, en mijn zelfvertrouwen versterkte.

Patricia Pisters, die ik ken als aio, als collega, als kamergenoot, als professor, en die uiteindelijk, tot mijn vreugde, dit proefschrift als promotor begeleidde. In welke functie ik haar ook ken, altijd is er dezelfde solidariteit.

Hoe belangrijk een proefschrift ook is, voorop stond en staat altijd de liefde van mijn leven, Marjan Smit. Vanaf het eerste moment voelt onze relatie heel bijzonder, en tegelijkertijd volledig vanzelfsprekend. Datzelfde gevoel is er voor onze geweldige dochters Marilena en Ingelot, aan wie ik dit proefschrift opdraag.